

срѣщатъ интересни растения, отъ които нѣкои сж прѣдпазени отъ изпаряване съ бѣлъ мѣхъ (*Inula*, *Achillea* и др.).

Прѣзъ есенъта цвѣти есенниятъ мензухаръ (*Crocus Paliasii* M. B.), извѣстенъ въ Кримъ и Добруджа.

Животни (фауна)¹⁾.

Фауната на Ломско е още малко изслѣдвана; бозайната фауна принадлежи къмъ сарматската областъ, която обхваща странитѣ, на които водитѣ текатъ къмъ Черно Море. Забѣлжителенъ е особенъ видъ „слѣпо куче“ (*Spalax typhus dolbrogeae* G. Mil) и сжселътъ (*Mesocricetus Newtoni* Nehr.), който е сродственъ съ задкавказкия видъ *Mesocricetus nigricans Brandtii* и съ срѣдне-и сѣверо-кавказкия *M. nigricans*.

Отъ влѣчугитѣ се срѣщатъ нѣколко вида характерни за южна и източна Европа, като: гущерътъ — *Ablepharus rannonicus* F. Az., слѣпокътъ — *Anagnis fragilis* var. *colchica* Demid., кавказската горска костенурка — *Testudo ibera* Pall., змията-стрѣлецъ — *Zamenis gemonensis* Laur var. *caspius* Iwan²⁾ и др.

¹⁾ В. Т. Ковачевъ. „Върху бозайната фауна на България“ (Годишникъ на Русенската държ. м. гимназия 1905 и 1906 г.); „Влѣчуги и земноводни“. Пловдивъ 1912 г.

²⁾ Тя е най-голѣма змия въ България съ дължина 1,4—1,85 м. и се спуша като стрѣла върху човѣка.